

Proszę opisać w poniższej tabeli 5 najistotniejszych wzorców zastosowanych w projekcie.

Link do repozytorium: <https://github.com/jan-osch/localmessages.server>

nazwa wzorca (pol. i ang.)	lokalizacja (nazwa pliku, klasy, metody, numer linii itp.); wyszczególnienie elementów wzorca (co jest czym)	Motywacja i konsekwencje zastosowania wzorca, tzn. co daje, jakie są elastyczności, a jakie wady, ograniczenia i zagrożenia. Proszę pisać konkretnie o danej sytuacji, a nie o wzorcu ogólnie. Jeśli nie ma żadnych widocznych wad w danej sytuacji, to nie należy na siłę ich wymyślać. [30-60 słów]
Singleton	Klasa: PostgresConnectionManager Klienci: DAO i Komendy na bazie danych	Klasa która odpowiada za dostarczanie i przechowywanie połączenia do bazy danych. Ponieważ otwieranie połączeń do bazy danych jest kosztowne, należy ograniczyć ich ilość. Zastosowanie singletona pozwala na użycie pojedynczego połączenia w wielu miejscach. W przyszłości singleton może przechowywać więcej połączeń i używać algorytmu karuzelowego przy przekazywaniu ich do klientów.
Strategy (Strategia)	Interfejs: GetMessagesByLocationStrategy Implementacje: GetMessagesCompositeStrategy GetPrivateMessagesByDistance GetPublicMessagesByDistance Klienci: Kontrolery	Algorytm pobierania wiadomości dla zadanej lokalizacji. Zastosowanie strategii pozwala na zmianę parametrów (np. dystans) algorytmu bez konieczności rekompilacji całego kodu. Wady: niestety duplikacja kodu (wielość parametrów)
Composite (Kompozyt)	Klasa: GetMessagesCompositeStrategy Implementuje: GetMessagesByLocationStrategy Klienci: Kontrolery	Dzięki zastosowaniu kompozytu połączonego ze strategią można w sposób przejrzysty dla klientów połączyć ze sobą kilka strategii – w tym przypadku można połączyć znajdowanie wiadomości publicznych i prywatnych(dla różnych dystansów) w jeden algorytm.
Abstract Factory (Fabryka abstrakcyjna)	Interfejs: DAOFactory Implementacja: PostgresDAOFactory	Fabryka abstrakcyjna przekazywana jest to kontrolerów z funkcji main. W ten sposób klasy klienckie nie znają szczegółów implementacyjnych

	Klienci: Kontrolery	jakich obiektów DAO używają. W przyszłości pozwala na np. na zastosowanie różnych baz danych równocześnie. Wady: ciężko połączyć z singletonem, uniemożliwia efektywne cachowanie na poziomie instancji DAO.
Data Access Object (DAO)	Interfejsy: MessageDAO UserDAO Implementacje: PostgresMessagesDAO PostgresUserDAO Klienci (pośrednio): Kontrolery	Zastosowanie wzorca pozwala na ukrycie szczegółów implementacji dostępu do danych, zapewnia jednolity interfejs dla klientów, zapewnia możliwość ponownego wykorzystania istniejących metod. Daje możliwość zmiany szczegółów bez rekompilacji klientów.
Command (Komenda)	Interfejs: Command Implementacje: CreateMessagesTableCommand CreateUsersTableCommand Klienci: Main	W komendach zostały zapisane procedury tworzenia tabel w bazie danych. Umożliwia to wywołanie danej procedury z poziomu startującej aplikacji albo wywołanie np. z wiersza poleceń.